

ประชาสัมพันธ์

การป้องกันและเฝ้าระวังสารกัมมันตรังสีซีเซียม 137

ซีเซียม 137 เป็นสารกัมมันตรังสี ที่มีลักษณะโลหะอ่อนมาก สีทองเงิน เป็นของเหลวที่อุณหภูมิห้อง แต่มักจะจับตัวกับคลอไรด์ กลายเป็นผงผลึก ปล่อยรังสีเบตา และแกมมา ใช้ในโรงงาน นอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องมือทางการแพทย์รักษาโรคมะเร็ง

ข้อควรปฏิบัติหลังการสัมผัส

ลดการปนเปื้อน โดยล้างตาให้น้ำไหลจากหัวตาไปทางหางตาด้วยน้ำสะอาด ล้างมือ อาบน้ำ สระผม และเปลี่ยนเสื้อผ้าทันทีถ้าสามารถทำได้ และควรเก็บเสื้อผ้าใส่ถุงปิดปากให้สนิทเพื่อตรวจสอบว่ามี การปนเปื้อนสารกัมมันตรังสีหรือไม่

ไปลงทะเบียนยังหน่วยงานที่กำหนด ให้มีการจัดทำทะเบียนผู้สัมผัส หรืออยู่ในเหตุการณ์เพื่อการเฝ้าระวัง สุขภาพและควบคุมการแพร่กระจายของกัมมันตรังสี

ห้ามหยิบจับวัตถุทุกชนิด ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม ห้ามนำมือสัมผัสบริเวณภายในพื้นที่ที่เจ้าหน้าที่ได้ กำหนดไว้ให้เป็นพื้นที่อันตราย

อาการที่ควรพบแพทย์

คลื่นไส้อาเจียน ถ่ายเหลวมาก เกินกว่า 2 ครั้ง มีไข้ หนาวสั่น ชักเกร็ง มีเลือดออกที่ใดที่หนึ่งภายในหนึ่งสัปดาห์หลังโดนรังสี หรือมี การปนเปื้อนสารกัมมันตรังสี

กลุ่มงานป้องกันโรค

อันตรายจากการสัมผัสสารกัมมันตรังสี

ได้รับอันตรายมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปริมาณของรังสี อาการที่พบคือ ไข้ คลื่นไส้อาเจียน เมื่ออาหารถ่ายเหลว ผิวงามบริเวณที่โดนรังสี จะเกิดแผลไหม้พุพอง ในกรณีสัมผัสปริมาณมาก ส่งผลกระทบต่อระบบเลือด กดไขกระดูก ระบบประสาท ชักเกร็ง และอาจเสียชีวิตได้

การป้องกันและปฏิบัติตน

- หลีกเลี่ยงการสัมผัสสารกัมมันตรังสี หรือคล่องเหล็กต้องสงสัย
- ถ้าอยู่ในที่เกิดเหตุให้ไปลงทะเบียน ผู้สัมผัสสารกัมมันตรังสีจากหน่วยงานที่กำหนด
- รวบรวมสิ่งของหรือเสื้อผ้าที่คาดว่ามี การปนเปื้อนของ สารกัมมันตรังสี ให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบก่อนนำไปใช้
- ควรล้างมือทุกครั้งก่อนรับประทานอาหาร และเครื่องดื่ม
- ติดตามข้อมูลสถานการณ์การเกิดเหตุ และปฏิบัติตาม ประกาศอย่างเคร่งครัด

สื่อจัดทำโดย กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม